

ἐρασταὶ τῶν παιδικῶν οὐ παρόντων ἔργ' ἄττα καὶ λόγους εἰρη-
 μένους αὐτοῖς διαμνημονεύουσι καὶ τούτοις ἐνδιατρίβοντες ἐξ-
 απατῶσι τὴν νόσον, ὡς παρόντων σφίσι τῶν ἀγαπωμένων—ἐνιοὶ
 γοῦν αὐτοῖς καὶ προσλαλεῖν οἶονται καὶ ὡς ἄρτι λεγομένων πρὸς
 αὐτοὺς ὧν τότε ἤκουσαν ἤδονται καὶ προσάψαντες τὴν ψυχὴν 5
 τῇ μνήμῃ τῶν παρεληλυθότων σχολὴν οὐκ ἄγουσιν [ἐν] τοῖς ἐν
 ποσὶν ἀνιᾶσθαι—οὕτω δὲ καὶ αὐτὸς φιλοσοφίας οὐ παρούσης τοὺς
 λόγους οὐς τότε ἤκουσα συναγείρων καὶ πρὸς ἑμαυτὸν ἀνα-
 τυλίπτων οὐ μικρὰν ἔχω παραμυθίαν, καὶ ὅλως καθάπερ ἐν πελάγει
 καὶ νυκτὶ πολλῇ φερόμενος, ἐς πυρσὸν τινα τοῦτον ἀποβλέπω, 10
 πᾶσι μὲν παρεῖναι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πραττομένοις τὸν ἄνδρα ἐκείνον
 οἰόμενος, αἰεὶ δὲ ὡσπερ ἀκούων αὐτοῦ τὰ αὐτὰ πρὸς με λέγοντος·
 ἐνίοτε δέ, καὶ μάλιστα ὅταν ἐνερεῖσω τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ μοι φαίνεται καὶ τῆς φωνῆς ὁ ἦχος ἐν ταῖς ἀκοαῖς παρα-
 μένει· καὶ γάρ τοι κατὰ τὸν κωμικὸν ὡς ἀληθῶς ἐγκατέλιπέν τι 15
 κέντρον τοῖς ἀκούουσιν.

- 8 Παῦε, ὦ θαυμάσιε, μικρὸν ἀνακρουόμενος καὶ λέγε ἐξ ἀρχῆς
 ἀναλαβὼν ἤδη τὰ εἰρημένα· ὡς οὐ μετρίως με ἀποκναίεις περι-
 ἄγων.

Εὐ λέγεις, καὶ οὕτω χρὴ ποιεῖν. ἀλλ' ἐκείνο, ὦ ἐταῖρε—ἤδη 20
 τραγικοὺς ἢ καὶ νῆ Δία κωμικοὺς φαύλους ἐώρακας ὑποκριτὰς,
 τῶν συριττομένων λέγω τούτων καὶ διαφθειρόντων τὰ ποιήματα
 καὶ τὸ τελευταῖον ἐκβαλλομένων, καίτοι τῶν δραμάτων πολλάκις
 εὖ ἐχόντων τε καὶ νενικηκότων;

Πολλοὺς οἶδα τοιούτους. ἀλλὰ τί τοῦτο; 25

- Δέδοικα μὴ σοι μεταξὺ δόξω γελοίως αὐτὰ μιμῆσθαι, τὰ μὲν
 ἀτάκτως συνείρων, ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸν ὑπ' ἀσθενείας τὸν νοῦν
 διαφθείρων, κατὰ προαχθῆς ἡρέμα καὶ αὐτοῦ καταγνώσαι τοῦ
 δράματος. καὶ τὸ μὲν ἐμὸν, οὐ πάνυ ἄχθομαι, ἢ δὲ ὑπόθεσις οὐ
 μετρίως με λυπήσειν ἔοικε συνεκπίπτουσα καὶ τὸ ἐμὸν μέρος 30
 9 ἀσχημονοῦσα. τοῦτ' οὖν παρ' ὅλον μέμνησό μοι τὸν λόγον, ὡς
 ὁ μὲν ποιητῆς ἡμῖν τῶν τοιούτων ἀμαρτημάτων ἀνεύθυνος καὶ
 τῆς σκηνῆς πόρρω ποι κάθηται, οὐδὲν αὐτῷ μέλον τῶν ἐν θεάτρῳ